

ת"פ 21196/07/13 - מדינת ישראל נגד אילן יוסף, אברהם סבוני, אילת אפיק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21196-07-13 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת מיכל ברנט
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. אילן יוסף
2. אברהם סבוני
3. אילת אפיק

החלטה

כללי

1. בקשת ב"כ המאשימה לקבל את אמרות החוץ של עד התביעה יוסי סניור, אשר נמסרו בחקירותיו במשטרה לחוקרים אפרים ברכה וליאור רייס, תועדו באמצעות הקלטת אודיו ותומללו, כמפורט להלן:

א. חקירה מיום 11.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 2794).

ב. חקירה מיום 12.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 2769).

ג. חקירה מיום 14.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 2837).

ד. חקירה מיום 15.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 1383).

ה. חקירה מיום 16.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 2836).

ו. חקירה מיום 24.11.10 (הקלטה ותמלול מספר 1410).

2. הבקשה הוגשה בכתב ביום 19.11.14, עם תום חקירתו הנגדית של העד, וביום 10.12.14 הוגשה בקשה מתוקנת.

טענות ב"כ הצדדים

3. לדידו של ב"כ המאשימה, סתר העד - מר יוסי סניור - בעדותו בפני בית המשפט את הדברים שמסר בחקירותיו

במשטרה, בסוגיות מהותיות כמפורט להלן: ידיעתו המוקדמת של העד בדבר ההחלטה לעבור מחקירה סמויה לחקירה גלויה ('מועד הפרוץ'); חשיפתו למסמך מתיק החקירה; טענתו כי לא הוא מסר את שם המדליף אלא החוקרים; זהותו של המדליף; נוכחותו במהלך מפגש בבית כנסת בו הגיעו שניים שהציגו את קלסר החקירות לאבי סיבוני; עוד נטען, כי גרסתו של העד ולפיה החוקרים שוחחו עמו במספר רב של הזדמנויות שלא תועדו, הנחו אותו מה לומר ואף איימו עליו - וכי הדברים שמסר בחקירתו במשטרה הינם שקריים, מביאה מניה וביה למסקנה בדבר קיומה של סתירה. לאור כל אלה, ביקש ב"כ המאשימה להגיש את אמרות החוץ בכתב בהתאם לסעיף 10(א) לפקודת הראיות, וזאת כראיה לאמיתות תכנן.

4. לחילופין נטען, כי לאור ההפניות הרבות שנערכו במהלך העדות לחקירותיו של העד במשטרה, יש להתיר הגשת אמרות החוץ - לא כראיה לאמיתות תכנן - אלא לעצם אמירתו, וזאת על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מהן, כמו גם ממהימנותו של העד (ע"פ 88/58 קייזר נ' מדינת ישראל; ע"פ 697/79 הרצל בן משה כהן נ' מדינת ישראל; י' קדמי, דיני הראיות, עמ' 349).

5. ב"כ המשיבים מנגד, התנגדו לבקשה, מהטעם שהעד כבר נחקר בבית המשפט אודות הדברים, מסר תשובות מפורטות לב"כ המאשימה, ובקשותיו של ב"כ המאשימה להכריז על העד כעוין נדחו על ידי בית המשפט כיוון שהלה לא השכיל להראות סתירות מהותיות בין הדברים אותם מסר העד בחקירותיו לבין גרסתו בבית המשפט. לא זו אף זו, אלא שחקירתו הראשית של העד נסתיימה בבחירתו של התובע והצהרתו כי: "אין לו שאלות נוספות לעד", מבלי שבית המשפט נתבקש לקבל את אמרותיו של העד, ובכך נסתם הגולל על האפשרות להכריז על העד "עד עוין" ולהגיש אמרותיו על פי סעיף 10(א) לפקודת הראיות.

6. כן נטען, כי לא ניתן להכריז על עד במסגרת "חקירה חוזרת" כ"עד עוין", וכי גם במועד זה לא עלה בידי ב"כ המאשימה להצביע על סתירות מהותיות שעלו מדבריו של העד בחקירתו הנגדית, המצדיקים זאת. לפיכך, מקום שקיבל בית המשפט החלטה, וב"כ המאשימה לא הצביע על שינוי נסיבות, אין עוד מקום לדון בבקשה.

7. לבסוף נטען, כי חקירתו הנגדית של העד נערכה מתוך נקודת הנחה ולפיה החקירות אינן מוגשות, וכי כל שינוי עתה יצריך חקירה חוזרת של העד.

8. יחד עם זאת, לאור הלכת בית המשפט העליון בע"פ 9141/10 אשר אימץ את ההלכה שנפסקה בע"פ 71/76 מרילי נ' מדינת ישראל, פ"ד (2), 813, הנני מחליטה לקבל את אמרות החוץ של העד יוסי סניור כמבוקש בבקשה.

9. ב"כ הנאשמים יודיעו תוך 48 שעות האם הם מבקשים לחקור את העד בחקירה נגדית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ה, 04 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.